

« Αυτόν το λόγο να τον κάνετε πράξη κι όχι μόνο να τον ακούτε ξεγελώντας τον εαυτό σας» (Ιακ 1:22).

Το θέμα της ακρόασης και της πρακτικής είναι θεμελιώδες και ο συγγραφέας του εδαφίου αυτού του μήνα επιμένει σε αυτό. Πράγματι, η επιστολή συνεχίζει: «Όποιος όμως μελέτησε τον τέλειο νόμο, δηλαδή το νόμο της ελευθερίας, και έμεινε σταθερός σε αυτόν, όποιος δεν υπήρξε απλός ακροατής που ξεχνάει, αλλά τον εφήρμοσε στην πράξη, αυτός με την έμπρακτη αυτή εφαρμογή θα είναι μακάριος.»(Ιακ1:25). Και είναι ακριβώς αυτή η δέσμευση να γνωρίσουμε τα λόγια Του και να τα βιώσουμε που μας απελευθερώνει και μας δίνει χαρά.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το βιβλικό εδάφιο αυτού του μήνα είναι από μόνο του ο λόγος ύπαρξης της πρακτικής του Λόγου της Ζωής που έχει εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο. Μια φορά την εβδομάδα, και στη συνέχεια μια φορά το μήνα, η Chiara Lubich επέλεγε μια περιεκτική πρόταση από την Αγία Γραφή και τη σχολίαζε. Οι άνθρωποι συγκεντρώνονταν και μοιράζονταν τους καρπούς όσων ο Λόγος είχε ενεργήσει σ' αυτούς μέσα από τις εμπειρίες της ζωής τους, δημιουργώντας μια ενωμένη κοινότητα, ικανή να βάλει τις βάσεις για κοινωνικές αλλαγές.

«Παρά την απλότητά της, η πρωτοβουλία συνέβαλε σημαντικά στην εκ νέου ανακάλυψη του Λόγου του Θεού, στον χριστιανικό κόσμο του εικοστού αιώνα», διαδίδοντας έτσι μια «μέθοδο» βίωσης του Ευαγγελίου και μοιράσματος των αποτελεσμάτων.

« Αυτόν το λόγο να τον κάνετε πράξη κι όχι μόνο να τον ακούτε ξεγελώντας τον εαυτό σας»

Η επιστολή του Ιακώβου επαναλαμβάνει όσα ανάγγειλε ο Ιησούς για να μας βοηθήσει να ζήσουμε και να βιώσουμε την πραγματικότητα της Βασιλείας των Ουρανών ανάμεσά μας: ονομάζει ευλογημένο εκείνον που ακούει τον λόγο του και τον τηρεί: αναγνωρίζει ως μητέρα και αδελφούς του εκείνους που τον ακούν και τον κάνουν πράξη : τον παρομοιάζει με σπόρο που, αν πέσει σε καλό έδαφος, δηλαδή σε εκείνους που τον ακούν με καλή και διαθέσιμη καρδιά και τον τηρούν, θα δώσει καρπούς χάρη στην υπομονή τους.

«Σε κάθε λόγο του, ο Ιησούς εκφράζει όλη την αγάπη του για εμάς», γράφει η Chiara Lubich. Ας τον ενδυθούμε, ας τον κάνουμε δικό μας, ας αισθανθούμε τη ζωτική δύναμη που απελευθερώνει, αν βιώνεται εντός μας και γύρω μας. Ας αγαπήσουμε (ερωτευτούμε) το Ευαγγέλιο μέχρι να αφεθούμε να μεταμορφωθούμε από αυτό, και έτσι να αγγίξουμε τους άλλους. [...] Με αυτόν τον τρόπο θα απελευθερωθούμε από τον εαυτό μας, από όσα μας δεσμεύουν, από τη σκλαβιά μας, και όχι μόνο αυτό, αλλά θα δούμε να ξεσπάει η επανάσταση της αγάπης που ο Ιησούς, ελεύθερος να ζήσει μέσα μας, θα επιφέρει στον κοινωνικό ιστό στον οποίο είμαστε βυθισμένοι».

« Αυτόν το λόγο να τον κάνετε πράξη κι όχι μόνο να τον ακούτε ξεγελώντας τον εαυτό σας»

Πώς μπορούμε να βάλουμε σε πράξη αυτό το λόγο ; Ας κοιτάξουμε γύρω μας και ας κάνουμε ό,τι μπορούμε για να θέσουμε τους εαυτούς μας στην υπηρεσία όσων βρίσκονται σε ανάγκη, μέσα από μικρές ή μεγάλες πράξεις αμοιβαίας φροντίδας, συμβάλλοντας στην αλλαγή των άδικων δομών της κοινωνίας, καταπολεμώντας τη βία, προωθώντας κινήσεις ειρήνης και συμφιλίωσης, αυξάνοντας την ευαισθησία και τη δράση υπέρ του πλανήτη μας.

Με αυτόν τον τρόπο, θα ξεσπάσει μια αυθεντική επανάσταση στη ζωή μας και στη ζωή της κοινότητας στην οποία ζούμε, καθώς και στο εργασιακό περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιούμαστε.

Η αγάπη εκδηλώνεται σε κοινωνικές και πολιτικές δράσεις που επιδιώκουν να οικοδομήσουν έναν καλύτερο κόσμο. Στο Περού, η δέσμευση μιας μικρής κοινότητας μελών Focolari να υπηρετεί τους πιο ευάλωτους ανθρώπους, οδήγησε στη δημιουργία ενός κέντρου για ηλικιωμένους που πήρε το όνομά του από τον ιδρυτή του κινήματος, στο Látitud, μια πόλη της Αμαζόνας που βρίσκεται σε υψόμετρο 2.330 μέτρων.

«Το Κέντρο άνοιξε στο αποκορύφωμα της πανδημίας και τώρα στεγάζει 50 ηλικιωμένους που ήταν μόνοι τους. Το σπίτι, τα έπιπλα, τα σκεύη, ακόμη και τα τρόφιμα, προσφέρθηκαν από τη γειτονική κοινότητα. Ήταν ένα στοίχημα, με δυσκολίες και εμπόδια, όμως τον Μάρτιο του 2022, το κέντρο γιόρτασε την πρώτη του επέτειο, ανοίγοντας τις πόρτες του στην πόλη, με μια γιορτή στην οποία συμμετείχαν ακόμη και οι πολιτικές αρχές. Οι διήμεροι εορτασμοί προσέλκυσαν νέους εθελοντές, ενήλικες και παιδιά, πρόθυμους να φροντίσουν τους απομονωμένους παππούδες και γιαγιάδες και να μεγαλώσουν την οικογένειά τους».

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής